

מסורת הש"ס

[[] ^א []] גיטין לז. טז. (ג. נסוטה יז: לשל טז: וס"ג, ג) (דף י"ז, א.)
[[] ^ב []] נשי גיטין מד, טז. (ה. דברים טו, א.) (ג'ל שהלא, א.) נ"י כ"י, (ו)ע"י מוס' שנת לז: ד"ה אלא פניו וכו'),

מוסף רש"י

וכן בעל חוב שהוציא שטר חוב ואין עמו פרוחבול. דנשטין הוי לי ואנד עסקין, דלי ללו הכי זריכא למימר דשביעת משמעת (גיטין לז).

תוספות ר"ד

דקאמר מלוה וכוון שחב לאחריו וכדרי"ג דארי"ג מנין לנושה וכו' אלמא כל היכא דהוה חייב לאחרים וליכא גביה מהיכא דפרע אין הודאתו הודאה והא גמי דכוותיה ואינם נראין דבריו בדודאי מנהי" (הנתי) הויה אלא בדלא כתב לה בעל האמנות אבל כתב לה בעל האמנות את תנן ברישא דמנהי" כתב לה נדר ושכחה א"ל וליורישו ולבאים ברושתי עליך ועי' וכו' ובאים ברושתי הם הלקוחות שקנו נכסיו והאשה רוצה להפרע מהן אלמא בכלהו קסבר תנא דמנהי" נאמנות וכוון דאסימיע מההוא דרי"ג [וא"ן] לא הוה שייצעת כלל דהתם שטר כתוב וחתום שפיר הוא דאמר שטר אמנה הוא אמרי' דלמא קנויאי האור דעבדי משום דכתיב לאסרוי לאותן אחריים שחב להן בלא אכא דמעיקרא אתני בהוה וכתב לה נאמנות ועדיין לא זכיה נכסי' ללקוחות מאי קנויאי שייך הכא הליך תנאו קיים וגביא מינייהו בלא שבעת כדסבר תנא דמנהי" ורי"ח ז"ל כתב כזה שתי לישונות הראשון הולך הכל כדברי ובלשון השני אמר ר"א האב יכול להפקיע שבעת היתומים וא"י להפקיע שבעת הלקוחות ומעשים בכל יום שיש נפרעין מן המשוכבדים שיש להן נאמנות אלא בשבעתו: ואינו נ"ל לישון זה דר"ש ללקוחות דמנהי" תנא בין לירושין בין ללקוחות דהאי תנן ולבאים ברושותו לא מצינ' לפרושי' אלא ללקוחות הכי מפרש להו בחוספ' הילכך אליבא דתנא דמנהי" בכלהו מהני תנאה בין לירושין בין ללקוחות כדנתי רישא וסיפא דנתי אינה נפרעת אלא בשבעתה אבל בדלא כתב לה נאמנות אבל מיהו אבא שאול פליג על תנא דמנהי" ואמר איצ"ג דר' וכו' וישום תנאי לא מהני גבי לירושין וכבר איפסקא הלכה כא"ש ולא כמנהי" וז"ל דכי היכי דאמר אבא שאול גבי לירושין ה"ג סבר גבי ללקוחות דכי היכא דאמר רבנן הבא ליפרע מנכ"י וכו', ולא מהני לה בהו תנאה ה"ג גבי ללקוחות דטעמא דהא אתא להו כ"ש"ו שהנכסים בידו וברשותו מהני להו תנאה ונכנסו לרשות לירושין או לרשות הלקוחות לא מהני לה תנאה ואפילו קנו מיני' כדפירשתי לעיל: אגיא בתרופתא (ב' פ"ג מ"ש נכסים

^[א] ז"ל בתרופתא פ"ג מי מת מנכסי יתומים א"ל מן הקטנים.
^[ב] נראה דל"י אלא אפילו א' הוי פליג לתלמודא דידן נמי לא קיי"ל אלא בתלמודא דידן.

הכותב לאשתו פרק תשיעי כתובות

גובה כסותסה. ואינו יכול לטעון פרעמין והחזרת לי שטר כמותצין וקרעמיו משום דתנאי כמותסה מעשה צ"ד הוא. ומהכל נפקא לן בצ"מ^(א) הטוען אחר מעשה צ"ד לא אמר כלום מ"ט כל מעשה צ"ד כמאן דנקיט שטרא דמי: **אנד גטי**. שלא הוצאתיו עליו לגבות כמותסי על ידו דמתנן גובה כמותסה ולא קרעוהו צ"ד אלא אנד ממני: והוא **אומר אנד שוכרי**. כבר הוצאתו בצ"ד ואמרת אנד שטר כמותסי וגבו צ"ד הכמותסה על פי הגט וקרעוהו ולי נכתב שוכר על הכמותסה שאס תוליא עוד על יורשי שטר הכמותסה ותצואי לגבות מנח אלמנות לומר לא נתגרשתי ולא נפרעתי יהיה השוכר לעד ואנד הימני: וכן צ"ח שהולא **שטר חוב**. אחר שזיעית ואין עמו פרוחבול זה אומר השמיטמו שזיעית וזה אומר פרוחבול היה לי שלא ששמיטנו שזיעית ואנד: **הרי אלו לא יפרעו**. חיישי' שמא כבר גבתה בגט וזה השמיטמו שזיעית: **מן הסכנה**. שגורו עוזדי כוכבים על המזלם והיו יראים לשמור גיטיהון^(ב) ומשקיצילתו שורפתו וכן מפרש צפרק השולח גט (דף לה:): הלל התקין פרוחבול כדי שלא תשטמ שזיעית שמוסר שטרותיו לצ"ד שיגבו מן הלוה חובו כל זמן שימצענו דהשתא לא קרינן ביה לא יגוסי' שאינו תוצעו כלום אלא הצ"ד מוצעו שהפקירם הפקר והס יורדין לנכסיו: **גב' ש"מ**. מדקמני גובה כמותסה דהוצאת גט ומפקא כמותסה צבי דינא אחרינא ותגבה לאחר מיתתו מותרת אלמנה לומר לא נתגרשתי ולא נפרעתי דהא ודאי בתורת גרושה לא הדרא גביא דהא קרעינן לגיטא וכי הדרא מפקא לכמותסה בלא גט תנן מנהי' הרי אלו לא יפרעו ומיהו הוה לן למיחס^(ג) (שלא) תמתין עד שימות ותגבה בתורת אלמנה ומדלא חייש ש"מ כותצין שוכר על כרחו של לוו ואינו יכול להשמיט עגמו לומר לא אפרע עד שתחזיר לי שטרי שמא תחזור ותוליאנו אלא אומרים לו פרע והוא יכתוב לך שוכר. ופלוגמא היא בצבא בתרא (דף קטא:): וקיימא לן כמאן דלמר אין כותצין לפי שנמאל זה נריך לשמור שוכרו מן העכברים: **דלמא מפקא**. לאחר מיתה: וגביא. בתורת אלמנה: **במקום שאין כותצין כמותסה**. אלא סומכין על תנאי צ"ד: **ונשמואל כותצין שוכר**. בתמיה: **לידי מיפרשא** לי. דלעולם אין כותצין שוכר והיינו טעמא דגובה כמותסה דאי מקום שאין כותצין הוא והוא אומר כתצתי וירא אני שמא תחזור ותוליאנה עליו להציא ראייה ואי מייתי' ראייה עדים שכתב לא גביא ואי לא מייתי' ראייה קמני מתניתין גובה כמותסה ואינו נאמן לומר שגיתי מנהג העיר ואי מקום שכותצין הוא והיא אמרה לא כתב לי עליה להציא ראייה וכי קמני מתניתין גובה כמותסה שהציאה ראייה שלא כתב לה: **ואף רב**. דאוקי מנהי' במקום שאין כותצין לחודיה: **דדר ציב**. ואוקי מנהי' בטעמא אחרינא ואמר צין במקום שכותצין וצין במקום שאין כותצין כי מפקא גט בלא כמותסה גובה עיקר כמותסה דהיינו מנה ומאתים וגובה דקמני מנהי' עיקר קאמר ולא תוספת וכי מפקא כמותסה בלא גט גובה תוספת ולא עיקר חיישינן שמא גבאתו על פי הגט: **ועל הרווא להשיב יצא ושיב**. דאין לחוש מעתה לכלום: **בשלמא לשמואל**. דלמר צין עיקר צין תוספת נפרעין על פי הגט: **מוקי לה**. הא דקמני לא יפרעו: **במקום שאין כוסצין**. ומשום הכי מהימן צמאי דלמר פרעתי ע"פ הגט דלמר כשתצעתני על פי הגט אמרתי צצית דין כתצתי לה כמותסה וירא אני שלא תחזור ותוליאנה ואמרו לי הבא ראייה ולא מוצאתי ראייה ואמרו לי פרע ובקשתי מהן שיכתבו לי שוכר הולא ועל כרחי אני זקוק לפרוע טוב לי שיהיה לי שוכר וכתצוהו לי ואנד: **אלא לרב**. דלמר אין נפרעין על פי הגט אלא עיקר אמאי לא יפרעו נהי דעיקר לא גביא כו': ואי

כתב לה צשעת נשואין וגרפעה חיישינן ודאי שמא כתב לה אחרת אבל כתב לה אח"כ אפי' במקום שכותצין: **גב' גובה** עיקר בתובה גובה תוספת. ומיירי מנהי' צין במקום שכותצין צין במקום שאין כותצין קשה לרשב"א כיון דלית ליה לרב צב' גט פשוט (צ"ג קטא:): דאין כותצין שוכר א"כ הוציאה גט ואין עמו כמותסה לא תגבה אפי' מנה ומאתים עד שתחזיר לו הכמותסה דיכול לצא לידי הפסד במה שנשאר שטר כמותסה צידה דכשתתאלמן תגבה שנית מנה ומאתים צעדי מיתה הואיל ושטר כמותסה צידה דכי קאמר רב כמותסה אינה גובה עיקר הני"מ בגרושה דלית לה גט אבל אלמנה צמאי תגבה עיקר אס לא ככתובה והס לא ידעו שהיתה גרושה דשטרי דמשנינן לקמן ציושנת מתת בעלה לא קאי ומיהו אי אמרינן לרב דאפי' אין כמותסה צידה גובה עיקר אפי' צעדי מיתה אחי שפיר: **בירג' דיכול דומר לא** גרשתין. ורבי יוחנן נמי מפרש הכי כדפירשית לעיל ואס תאמר והאמר רב המנונא

לא גביא אע"פ שאין נאמן לומר פרעתי לכו' במקום שאין כותצין כמותסה מ"מ לא יפרע עד שתחזיר לו הגט ותקרע כיון שיכול לצא לידי הפסד אס ישאר הגט שלם צידה דלמחר תגבה פעם שנית ולא יוכל לומר לא גירשתיך וגם לא יוכל לומר פרעתי וכי תימלא יכתבו

שוכר הא סבר דאין כותצין שוכר אי נמי אי שמואל לית ליה דרבי יוחנן דלמר לא אמר כלום אס לא מוציא הגט ממנש יהא נאמן לומר פרעתי אפילו במקום שאין כותצין דגט הוי במקום כמותסה דהכי הוי צעי למימר אצ"י התם צפ"ק דצ"מ (דף פ': ושס) כמותסה ואין עמה גט היא אומרת אנד גיטי ולא נקרע והוא אומר אנד שוכרי שכבר גבתה כמותסה בגט ונקרע והיה לי שוכר שלא תחזור ותגבה צעדי מיתה כשתתאלמן והי"ה שהיה יכול לטעון שלא פרע לה עדין מ"מ יכול לומר לא אפרע עד שתחזיר הגט ויקרענו ומן הסכנה ואלין אשה גובה שלא בגט רק שיש עידי גירושין דליכא מיגו ולהכי לא פריך בגמרמ אלא לרב אבל לשמואל דמיירי בדאיכא עידי גרושין אחי ליה שפיר והי"ג הוי פי' דמנהי' מעיקרא לאצ"י צפ"ק דצ"מ (שס) ולצסוק מסיק כר' יוחנן ומוקי לה צמקום שכותצין ומפרש כמו שפירשתי אליבא דרבי יוחנן דהוציאה גט היינו עידי גט וא"ת והא צפרק גט פשוט (צ"צ דף קטא: ושס) משמע דסבר אצ"י דאין כותצין שוכר דקאמר אצ"י אנד שוכרו של זה יאכל הלה וחדי וא"כ אמאי גובה כמותסה והא יכול לצא לידי הפסד ע"י מה שנשאר גט וכמותסה צידה כדפרי' וי"ל דאצ"י יעמיד כגון שיש עדים שנגרפה הכמותסה ו^(א) ויניחא ליה טפי לאוקמי במקום שכותצין ונגרפה מללאוקמי במקום שאין כותצין מדקמני כמותסה ואין עמה גט דנ"ל דוחק דכתב לה איזה ושינה המנהג] ולהכי גביא שפיר צעדי הגט גרידא ואע"פ שהגט נשאר צידה היינו לא אפשר וכותצין שוכר דמלי אמרה צעניא לאינוכצי ביה ולית ליה לאצ"י דקרעינן ליה וכמתצין אצביה כו' דלאמר התם א"ג בתר דשמעה מרצא ושני ליה אין עבד ליה לאיש מלוה קצלה וסברה דכותצין שוכר והא דתנן צסוטה (דף יא: ושס) אמרה טמאה אני שוכרת כמותסה ויוצאת ואמר בגמרמ ש"מ כותצין שוכר אמר אצ"י תני מקרעינן לא משום דלית ליה לאצ"י דאין כותצין שוכר אלא דדמי דמהא ליכא למשמע מניה מדע דהא רבא דלית ליה צהדיא צפרק גט פשוט (צ"צ קטא:): דכותצין שוכר דחי נמי התם צסוטה ומוקי לה במקום שאין כותצין כמותסה [ואהאידין סוגיא דהתם קשה דמאי פריך ש"מ כותצין שוכר התם ע"כ הוא נריך לשוכר שאינו פורע לה כלום שהרי הפסידה כמותסה וא"ל לדוחקין שתחזירו וי"ל דהתם דייק מדקמני שוכרת ולא קמני יוצאת בלא כמותסה מכלל דצעלמא כותצין]: **ש"ב בותבין שובר**. פי' צקונטרס ואנן קי"ל דאין כותצין צצבא בתרא (דף קטא:): ואין נראה לר"י דלדרכה התם משמע דקיימא לן דכותצין דקאמר האידנא דכתצין תצרא כו' ומדמסיק הכי סתמא דהש"ס משמע דהכי הלכתא ונראה לר"י דה"פ ש"מ כותצין שוכר ותיקשי למ"ד התם דאין כותצין ומדסיפא דקמני וזה אומר אנד שוכרי לא הוה מצי למידק כ"כ דללמא לא א"נ הזקיקוהו לפרוע ע"י שוכר אלא ההוא לפניס משורת הדין עבד א"נ כל כמה דמצי למידק מרישא מדקדק^(א) וא"ת השתא דס"ד דאייירי במקום שכותצין כמותסה היכי יפרש מנהי' דלמאי גובה כמותסה צגט ולא ככתובה וי"ל דפרש כר' יוחנן:

במקום שכותבין ואמרה לא כתב לי עליה להביא ראייה. ומנהי' כשהציאה ראייה שלא כתב לה וא"ת כיון דצמקום שכותצין הוא יניחוש שמא אח"כ כתב דהא צריש פ"צ לעיל (דף טז:): חיישי' להכי דמוקמינן הא דקמני צצרייתא איצדה כמותסה נגרפה כמותסה כגון דלמרי עדים שנגרפה כמותסה וצמקום שאין כותצין משמע דצמקום שכותצין לא גביא דחיישינן שמא כתב לה אחרת וי"ל דהתם שכבר הכא שהציאה ראייה שלא כתב לה צשעת נשואין תו ליכא למיחס שמא כתב לה אח"כ אפי' במקום שכותצין: צין במקום שכותצין צין במקום שאין כותצין קשה לרשב"א כיון דלית ליה לרב צב' גט פשוט (צ"צ קטא:): דאין כותצין שוכר א"כ הוציאה גט ואין עמו כמותסה לא תגבה אפי' מנה ומאתים עד שתחזיר לו הכמותסה צידה דכשתתאלמן תגבה שנית מנה ומאתים צעדי מיתה הואיל ושטר כמותסה צידה דכי קאמר רב כמותסה אינה גובה עיקר הני"מ בגרושה דלית לה גט אבל אלמנה צמאי תגבה עיקר אס לא ככתובה והס לא ידעו שהיתה גרושה דשטרי דמשנינן לקמן ציושנת מתת בעלה לא קאי ומיהו אי אמרינן לרב דאפי' אין כמותסה צידה גובה עיקר אפי' צעדי מיתה אחי שפיר: **בירג' דיכול דומר לא** גרשתין. ורבי יוחנן נמי מפרש הכי כדפירשתי לעיל ואס תאמר והאמר רב המנונא

פ"א.

לא גביא אע"פ שאין נאמן לומר פרעתי לכו' במקום שאין כותצין כמותסה מ"מ לא יפרע עד שתחזיר לו הגט ותקרע כיון שיכול לצא לידי הפסד אס ישאר הגט שלם צידה דלמחר תגבה פעם שנית ולא יוכל לומר לא גירשתיך וגם לא יוכל לומר פרעתי וכי תימלא יכתבו שוכר הא סבר דאין כותצין שוכר אי נמי אי שמואל לית ליה דרבי יוחנן דלמר לא אמר כלום אס לא מוציא הגט ממנש יהא נאמן לומר פרעתי אפילו במקום שאין כותצין דגט הוי במקום כמותסה דהכי הוי צעי למימר אצ"י התם צפ"ק דצ"מ (דף פ': ושס) כמותסה ואין עמה גט היא אומרת אנד גיטי ולא נקרע והוא אומר אנד שוכרי שכבר גבתה כמותסה בגט ונקרע והיה לי שוכר שלא תחזור ותגבה צעדי מיתה כשתתאלמן והי"ה שהיה יכול לטעון שלא פרע לה עדין מ"מ יכול לומר לא אפרע עד שתחזיר הגט ויקרענו ומן הסכנה ואלין אשה גובה שלא בגט רק שיש עידי גירושין דליכא מיגו ולהכי לא פריך בגמרמ אלא לרב אבל לשמואל דמיירי בדאיכא עידי גרושין אחי ליה שפיר והי"ג הוי פי' דמנהי' מעיקרא לאצ"י צפ"ק דצ"מ (שס) ולצסוק מסיק כר' יוחנן ומוקי לה צמקום שכותצין ומפרש כמו שפירשתי אליבא דרבי יוחנן דהוציאה גט היינו עידי גט וא"ת והא צפרק גט פשוט (צ"צ דף קטא: ושס) משמע דסבר אצ"י דאין כותצין שוכר דקאמר אצ"י אנד שוכרו של זה יאכל הלה וחדי וא"כ אמאי גובה כמותסה והא יכול לצא לידי הפסד ע"י מה שנשאר גט וכמותסה צידה כדפרי' וי"ל דאצ"י יעמיד כגון שיש עדים שנגרפה הכמותסה ו^(א) ויניחא ליה טפי לאוקמי במקום שכותצין ונגרפה מללאוקמי במקום שאין כותצין מדקמני כמותסה ואין עמה גט דנ"ל דוחק דכתב לה איזה ושינה המנהג] ולהכי גביא שפיר צעדי הגט גרידא ואע"פ שהגט נשאר צידה היינו לא אפשר וכותצין שוכר דמלי אמרה צעניא לאינוכצי ביה ולית ליה לאצ"י דקרעינן ליה וכמתצין אצביה כו' דלאמר התם א"ג בתר דשמעה מרצא ושני ליה אין עבד ליה לאיש מלוה קצלה וסברה דכותצין שוכר והא דתנן צסוטה (דף יא: ושס) אמרה טמאה אני שוכרת כמותסה ויוצאת ואמר בגמרמ ש"מ כותצין שוכר אמר אצ"י תני מקרעינן לא משום דלית ליה לאצ"י דאין כותצין שוכר אלא דדמי דמהא ליכא למשמע מניה מדע דהא רבא דלית ליה צהדיא צפרק גט פשוט (צ"צ קטא:): דכותצין שוכר דחי נמי התם צסוטה ומוקי לה במקום שאין כותצין כמותסה [ואהאידין סוגיא דהתם קשה דמאי פריך ש"מ כותצין שוכר התם ע"כ הוא נריך לשוכר שאינו פורע לה כלום שהרי הפסידה כמותסה וא"ל לדוחקין שתחזירו וי"ל דהתם דייק מדקמני שוכרת ולא קמני יוצאת בלא כמותסה מכלל דצעלמא כותצין]: **ש"ב בותבין שובר**. פי' צקונטרס ואנן קי"ל דאין כותצין צצבא בתרא (דף קטא:): ואין נראה לר"י דלדרכה התם משמע דקיימא לן דכותצין דקאמר האידנא דכתצין תצרא כו' ומדמסיק הכי סתמא דהש"ס משמע דהכי הלכתא ונראה לר"י דה"פ ש"מ כותצין שוכר ותיקשי למ"ד התם דאין כותצין ומדסיפא דקמני וזה אומר אנד שוכרי לא הוה מצי למידק כ"כ דללמא לא א"נ הזקיקוהו לפרוע ע"י שוכר אלא ההוא לפניס משורת הדין עבד א"נ כל כמה דמצי למידק מרישא מדקדק^(א) וא"ת השתא דס"ד דאייירי במקום שכותצין כמותסה היכי יפרש מנהי' דלמאי גובה כמותסה צגט ולא ככתובה וי"ל דפרש כר' יוחנן:

במקום שכותבין ואמרה לא כתב לי עליה להביא ראייה. ומנהי' כשהציאה ראייה שלא כתב לה וא"ת כיון דצמקום שכותצין הוא יניחוש שמא אח"כ כתב דהא צריש פ"צ לעיל (דף טז:): חיישי' להכי דמוקמינן הא דקמני צצרייתא איצדה כמותסה נגרפה כמותסה כגון דלמרי עדים שנגרפה כמותסה וצמקום שאין כותצין משמע דצמקום שכותצין לא גביא דחיישינן שמא כתב לה אחרת וי"ל דהתם שכבר הכא שהציאה ראייה שלא כתב לה צשעת נשואין תו ליכא למיחס שמא כתב לה אח"כ אפי' במקום שכותצין: צין במקום שכותצין צין במקום שאין כותצין קשה לרשב"א כיון דלית ליה לרב צב' גט פשוט (צ"צ קטא:): דאין כותצין שוכר א"כ הוציאה גט ואין עמו כמותסה לא תגבה אפי' מנה ומאתים עד שתחזיר לו הכמותסה צידה דכשתתאלמן תגבה שנית מנה ומאתים צעדי מיתה הואיל ושטר כמותסה צידה דכי קאמר רב כמותסה אינה גובה עיקר הני"מ בגרושה דלית לה גט אבל אלמנה צמאי תגבה עיקר אס לא ככתובה והס לא ידעו שהיתה גרושה דשטרי דמשנינן לקמן ציושנת מתת בעלה לא קאי ומיהו אי אמרינן לרב דאפי' אין כמותסה צידה גובה עיקר אפי' צעדי מיתה אחי שפיר: **בירג' דיכול דומר לא** גרשתין. ורבי יוחנן נמי מפרש הכי כדפירשתי לעיל ואס תאמר והאמר רב המנונא

עין משפט גר מצוה

ע א ב מ"י פ"ט מהל' שמיטה הלכה כד סגמ לאון רפא טו"ע ח"מ סי' קו סקיף לג:

עא ג ד מ"י פ"ט מהל' אשות ה' כח סגמ עשין מת טו"ע פ' אה"ע סי' ק סקיף ט ויז:

עב ה מ"י שס ה' כו טו"ע פ' שס סקיף וא:

תוספות ר"ד (המשך)

המשועבדים א"צ לומר מן הקטנים אלא אפילו מן הגדולים: תנן התם וכן היתומים לא יפרעו אלא בשבעתה ממאן אילימא מלוה השתא אבהון הוה שקיל בלא שבעתה אינהו בשבעתה הכי קאמר וכן היתומים מן היתומים ל"י אלא בשבעתה שאם מת תמלוה וזכאים בניו לגבות מבני לווה אין גובים אלא בשבעת היורשים שלא קפטנו אבא ששטר זה פורע ארי"ו ל"ש אלא שאמרו יתומים א"ל אבא לריתא ופרעתי אז נשבעים יתמי המלוה שבעת היורשים אבל אמרו א"ל אבא לא לריתא נפרעין שליבי שכל האומר לא ריתא כאומר לא פורעתי דמי ריתא שליבי שכל האומר לא פורעתי שוכר דין היתומים כל האבא ליפרע מהם אינו גובה אלא בשבעתה אם המלוה בא לגבות מהם נשבע שבעתה שלא נפרע מאביהם ואם היתומים גובין נשבעין שבעת היורשים ואצ"ג דלא בטעני יתומים נמי א"ל אבא לריתא ופרעתי כיון שהב"ד טוענים בעבורם שמא פרעם ואין נפרעין אלא בשבעת היורשים והאי דנקט א"ל אבא לריתא ופרעתי משום דבא לחלוק בין לריתא ופרעתי ובין לא לריתא שכן דין היתומים כל האבא ליפרע מהם אינו גובה אלא בשבעתה אם המלוה בא לגבות מהם נשבע שבעתה שלא נפרע מאביהם ואם היתומים גובין נשבעין שבעת היורשים ואצ"ג דלא בטעני יתמי הלוח ב"ד טוענים בעבורו: והנפרעת שלא בפניו אמר ר"א שר הבירה צמשה בא לפני ר"י נפחא באנטוכיא ואמר ל"ש אלא כתובת אשה משום חזנא אבל ב"ח לא דרובא אמר ר"ה אפילו ב"ח שלא יתא כח"א נוטל שטותיו של תבירו וליך וישוב לו במד"ה ואחא נועל דלת בפני לוימ קיפל' ה"ל ר"י"ג דבריה ור"ח ז"ל דוחה לר"ג ואמר מדחזין בתלמוד א"י דמתמה וכו' נפרעין מן האדם שלא בפניו. ארי"ו כשהרבות אוכלת בהן ובית דין גובים רבית [ותפתרן] כששרב לו מן העובר כוכבים מכלל דבהויא קיימא להו מילתא שיתקא שאין נפרעים שלא בפניו וקבלה ומעשים בכל יום שאין נפרעים מן האדם שלא בפניו ולא חיישינן להא דרבא ור"י ז"ל דוחה דבריו הירושלמי דלא עדיף מהא דאמרין בגמרא דילן משום שביטול להודיעו מדועינן אותו שיבא ומפרע חובו ואפילו לא יבא או ר"י א"א ופרועין את בעי"ח: ר"ש אומר כ"ז וכו' ר"ש אחייא קאי. פי' אנה עונה. ואסיק